

4. gyakorlat

4.1. Feladat: (HN 30A-7) A magnetron a radar-oszcillátorok egy típusa. A radar által kisugárzott mikrohullám frekvenciáját a magnetron mágneses erőterében keringő elektronok ciklotron-frekvenciája szabja meg. Becsüljük meg, milyen mágneses fluxussűrűség szükséges 3 cm-es hullámhosszúságú mikrohullámok előállításához.

Megoldás: A homogén mágneses térben az elektron a tér irányára merőleges síkban körpályán mozog⁷ A körpályán tartást az elektronra ható Lorentz erő biztosítja, ezért

$$\begin{aligned} F_L &= F_{cp} \\ e \cdot |\mathbf{v} \times \mathbf{B}| &= \frac{m_e \cdot v^2}{r} \\ e \cdot v \cdot B &= \frac{m_e \cdot v^2}{r} \\ \frac{e \cdot B}{m_e} &= \frac{v}{r} \end{aligned}$$

De $\frac{v}{r} \equiv \omega$ a keringő elektron körfrekvenciája. Az elektron keringési frekvenciája tehát

$$f = \frac{\omega}{2\pi} = \frac{e \cdot B}{2\pi m_e} \quad (4.1.1)$$

A mikrohullám fénysebességgel terjed, frekvenciája megegyezik az elektron "rezgési" frekvenciájával:

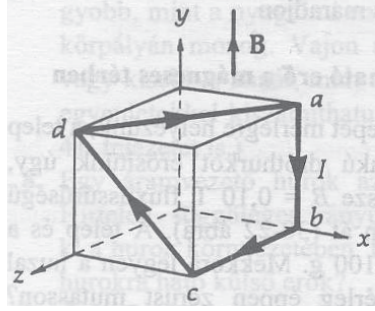
$$\lambda = \frac{c}{f} = \frac{2\pi m_e \cdot c}{e \cdot B} \quad (4.1.2)$$

ahonnan

$$\begin{aligned} B &= \frac{2\pi m_e \cdot c}{e \cdot \lambda} = \frac{2 \cdot 3,141 \cdot 9,109 \cdot 10^{-31} \cdot 2,998 \cdot 10^8}{1,602 \cdot 10^{-19} \cdot 0,03} \\ &= 0,357 \cdot \frac{kg \cdot m}{s \cdot C \cdot m} = 0,357 \cdot \frac{kg \frac{m}{s^2} \cdot m}{A \cdot m^2} = 0,357 \cdot \frac{N \cdot m}{A \cdot m^2} \\ &= 0,357 \cdot \frac{J}{A \cdot m^2} = 0,357 \cdot \frac{W \cdot s}{A \cdot m^2} = 0,357 \cdot \frac{V \cdot A \cdot s}{A \cdot m^2} = 0,357 \cdot \frac{V \cdot s}{m^2} = 0,357 T \end{aligned}$$

4.2. Feladat: (HN 30B-18) A 16 ábrán bemutatott kocka 40 cm élhosszúságú. A négy egyenes szakaszból (ab, bc, cd és da) álló dróthurkon $I = 5$ A erősségű (áram folyik. Az y tengely pozitív irányában $B = 0,02$ T fluxussűrűségű homogén mágneses erőter hat.

⁷Későbbiekben látni fogjuk, hogy egy gyorsuló töltés energiát sugároz, ezért külső energia betáplálása nélkül az elektron egyre kisebb sugarú körpályára térne át.

16. ábra.

Készítsünk táblázatot, melyben a fenti sorrendben az egyes huzalszakaszokra ható erők nagyságát és irányát foglaljuk össze.

Megoldás: Egy egyenes vezetőre $\mathbf{B}$ fluxussűrűségű homogén mágneses térben ható erőt az

$$\mathbf{F} = I (\mathbf{l} \times \mathbf{B}), \quad F = I l B \sin \alpha(\mathbf{l}, \mathbf{B})$$

képlet adja meg, ahol $\mathbf{l}$ az áram irányába mutató vektor melynek hossza megegyezik az egyenes vezető szakasz hosszával és $\alpha(\mathbf{l}, \mathbf{B})$ a szakasz és $\mathbf{B}$ közötti szög. $|\mathbf{l}|$ helyére tehát a következőket kell beírni: $|\mathbf{l}_{ab}| = |\mathbf{l}_{bc}| = A$, $|\mathbf{l}_{cd}| = |\mathbf{l}_{da}| = \sqrt{2} \cdot A$, ahol $A = 0,4 \text{ m}$ a kocka élhossza. Az egyes irányított szakaszok $\mathbf{B}$ vel bezárt szögei: $\alpha_{ab} = 180^\circ$, $\alpha_{bc} = 90^\circ$, $\alpha_{cd} = 45^\circ$ és $\alpha_{da} = 90^\circ$. Az egyes szakaszokra ható erők nagyságai és irányai:

$$F_{ab} = 0,$$

$$F_{bc} = I \cdot A \cdot B = 5 \cdot 0,4 \cdot 0,02 = 0,04 \text{ N} \quad -x \text{ irányú}$$

$$F_{cd} = \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot I \cdot A \cdot B \cdot \frac{\sqrt{2}}{2} = I \cdot A \cdot B = 0,04 \text{ N} \quad -z \text{ irányú}$$

$$F_{da} = \sqrt{2} \cdot I \cdot A \cdot B = 0,052 \text{ N} \quad +x \text{ és } +z \text{ tengellyel } 45^\circ \text{ szöget bezáró irányú}$$

4.3. Feladat: (HN 30C-51) Szigetelő anyagból készült R sugarú korong egyik oldalán a felületmenti homogén töltéssűrűség nagysága σ . A korongot tengelye körül ω szögsebességgel forgatjuk. Mutassuk meg hogy mágneses dipólusmomentuma $\omega \cdot \sigma \cdot \pi R^4 / 4$. (Útmutatás: Számítsuk ki az r sugarú, dr széles körgyűrűn levő töltések mozgásából származó mágneses erőteret. Használhatjuk a $\mathbf{p}_m = I \mathbf{A}$ egyenletet.)

Megoldás: A korongon levő töltések mindegyike a korong tengelye körüli körpályán mozog, tehát egy köráramnak felel meg. Minden köráramnak van mágneses momentuma, ezért a forgó korongnak is. Bontsuk fel a korong felületét koncentrikus dr szélességű körgyűrűkre. Egy r sugarú I erősségű köráram mágneses momentumának nagysága $p_m = I \cdot A = I \cdot r^2 \pi$. Esetünkben a középponttól r és $r + dr$ távolságban található $dQ = \sigma 2\pi r dr$ nagyságú töltések $dI(r)$ árama:

$$dI(r) = \frac{dQ}{T} = \frac{dQ}{2\pi/\omega} = \frac{\omega dQ}{2\pi} = \frac{2\pi\omega\sigma r dr}{2\pi} = \omega\sigma r dr$$

Egy ilyen köráram dp_m mágneses momentuma

$$p_m = dI \cdot A(r) = dI \cdot r^2 \pi = \omega \sigma r^3 \pi dr$$

A teljes körlap mágneses momentuma tehát

$$p_m = \omega \sigma \pi \int_0^R r^3 dr = \omega \sigma \pi \left[\frac{r^4}{4} \right]_0^R = \frac{\omega \sigma \pi R^4}{4} \quad (4.3.1)$$

4.4. Feladat: (HN 31B-6) Egy R sugarú, köralakú vezetőhurokban I áram folyik. A hurok tengelyén, a huroktól milyen x távolságban van az a pont, ahol a mágneses fluxussűrűség, éppen fele a hurok középpontjában mérhetőnek? Felhasználhatjuk a (HN 31C-17) feladat eredményét is.

Megoldás: Menjen át a koordináta-rendszer x tengelye a hurok középpontján merőlegesen a korong síkjára. A (HN 31C-17) feladat eredménye szerint x távolságban a hurok középpontjától

$$\mathbf{B}(\mathbf{x}) = \left(\frac{\mu_o \cdot I}{2} \right) \frac{R^2}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \cdot \mathbf{x}$$

ahol $\mathbf{x}$ a $+x$ irányú egységvektor. Az x távolságban a tengelyen mérhető térerősség aránya a hurok középpontjában ($x = 0$) mérhetőhöz:

$$\frac{|B(x)|}{|B(0)|} = \frac{\frac{R^2}{(x^2 + R^2)^{3/2}}}{\frac{R^2}{R^3}} = \frac{R^3}{(x^2 + R^2)^{3/2}}$$

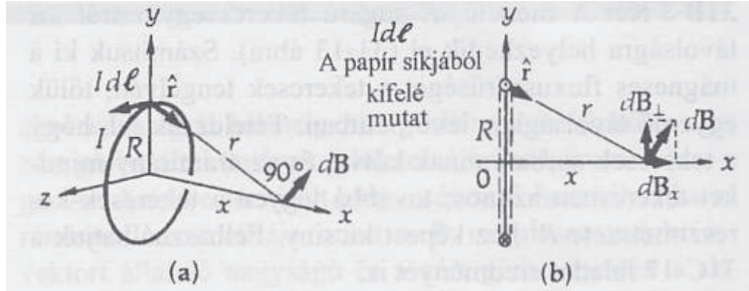
Ez akkor $1/2$, ha

$$\begin{aligned} \frac{R^3}{(x^2 + R^2)^{3/2}} &= \frac{1}{2} \\ 2R^3 &= (x^2 + R^2)^{3/2} \\ 2^{2/3} R^2 - R^2 &= x^2 \\ x &= \pm (2^{2/3} - 1) \cdot R = \pm 0,587 R \end{aligned}$$

4.5. Feladat: (HN 31C-17) A 17 ábrán vázolt R sugarú hurokban I áram folyik. Mutassuk meg, hogy a hurok tengelyén, a hurok síkjától x távolságban

$$\mathbf{B} = \left(\frac{\mu_o \cdot I}{2} \right) \frac{R^2}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \cdot \mathbf{x}$$

(Útmutatás: Mi történik az x tengelyre merőleges $d\mathbf{B}_\perp$ komponensekkel az $I dt$ elemi áramtól származó $d\mathbf{B}$ elemi mágneses indukcióvektorok összegzése során?)

17. ábra.

Megoldás: Osszuk fel a hurkot a 17 a) ábra szerint $d\mathbf{l}$ darabokra. Az egy ilyen darabkától származó mágneses tér a Biot-Savart törvény szerint

$$d\mathbf{B} = \frac{\mu_o}{4\pi} \cdot \frac{I d\mathbf{l} \times \mathbf{r}}{|\mathbf{r}|^3}$$

Minden elemi szakasz ugyanakkor nagyságú, de más irányú elemi $d\mathbf{B}$ -t hoz létre. A 31-18 b) ábrán látható, hogy $d\mathbf{B}$ felbontható egy az x tengellyel párhuzamos $d\mathbf{B}_{\parallel}$ és egy arra merőleges $d\mathbf{B}_{\perp}$ komponensre. A hurok mentén átellenesen elhelyezkedő elemi szakaszoktól származó mágneses fluxussűrűségek $d\mathbf{B}_{\perp}$ komponensi pont ellentétes irányúak, így kiejtik egymást, azonos nagyságú $d\mathbf{B}_{\parallel}$ komponenseik pedig összeadódnak. Ez azt jelenti, hogy az eredő $\mathbf{B}$ térnek csak x irányú komponense lesz, a pozitív tengelyen pozitív, a negatív tengelyen negatív irányú, tehát a tér párhuzamos lesz az x irányú egységvektorral $\mathbf{x}$ -szel. Az egy szakasztól származó $d\mathbf{B}_{\parallel}$ nagysága $dB_{\parallel} = B \sin\alpha$, ahol α az x és r közötti szög. Felhasználva, hogy $\mathbf{r}$ és $\mathbf{l}$ merőlegesek :

$$\begin{aligned} dB_{\parallel} &= \frac{\mu_o}{4\pi} \cdot \frac{I |d\mathbf{l} \times \mathbf{r}|}{|\mathbf{r}|^3} \cdot \sin\alpha \\ &= \frac{\mu_o}{4\pi} \cdot \frac{I dl \cdot r}{|\mathbf{r}|^3} \cdot \sin\alpha \\ &= \frac{\mu_o}{4\pi} \cdot \frac{I dl}{|\mathbf{r}|^2} \cdot \sin\alpha \end{aligned}$$

Mivel $r = \sqrt{x^2 + R^2}$

$$\sin\alpha = \frac{R}{r} = \frac{R}{\sqrt{x^2 + R^2}}$$

amivel

$$dB_{\parallel} = \frac{\mu_o}{4\pi} \cdot \frac{I R}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \cdot l \quad (4.5.1)$$

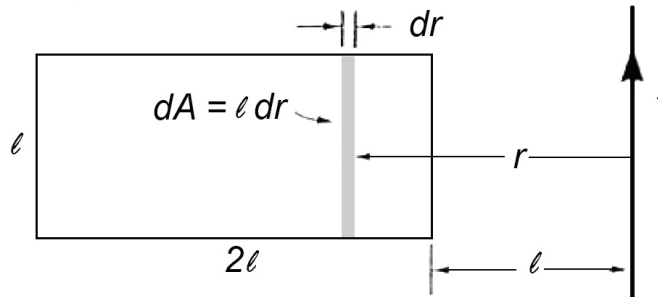
A teljes B tér az elemi szakaszok $dB_{\parallel}$ járulékainak összege. Nagysága:

$$\begin{aligned}
 B &= \frac{\mu_o}{4\pi} \cdot \frac{I R}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \cdot \int_0^{2r\pi} dl \\
 &= \frac{\mu_o}{4\pi} \cdot \frac{I R}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \cdot [l]_0^{2r\pi} \\
 &= \frac{\mu_o}{4\pi} \cdot \frac{I R}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \cdot 2 R \pi \\
 &= \frac{\mu_o}{2} \cdot \frac{I R^2}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \tag{4.5.2}
 \end{aligned}$$

Az irányt is figyelembe véve

$$\mathbf{B} = \left(\frac{\mu_o \cdot I}{2} \right) \frac{R^2}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \cdot \mathbf{x} \tag{4.5.3}$$

4.6. Feladat: (HN 31B-9) A 18 ábrán látható, téglalap alakú vezetőhurok és a ∞ hosszúságú, egyenes vezető azonos síkban fekszik. A vezetőhurok ellenállása 2Ω . Szá-

18. ábra. A 31B-9 feladathoz

mítsuk ki a hurok teljes felületén áthaladó mágneses fluxust, ha az egyenes vezetõn I áram halad át. (Útmutatás: Válasszunk ki egy $dA = \ell dr$ felületelemet, és számítsuk ki a $d\Phi_B$, fluxust ezen a felületelemen, majd integrálással számítsuk ki a teljes fluxust.)

Megoldás: Osszuk fel a felületet dr szélességű sávokra! Egy ilyen sáv mentén a mágneses fluxussűrűség konstansnak tekinthető. Az egyenes vezetőtől r távolságban a B mágneses fluxussűrűség nagysága

$$B = \mu_o \cdot \frac{I}{2\pi r}$$

így a dr széles és ℓ hosszú sávra vett elemi $d\Phi$ fluxus

$$d\Phi = B(r) \cdot dA = B(r) \cdot \ell \cdot dr = \mu_o \cdot \frac{I \ell dr}{2\pi r}$$

A teljes hurkon áthaladó fluxus az elemi fluxusok összege, ami integrálként írható fel.

$$\Phi = \mu_o \cdot \frac{I \ell}{2\pi} \int_{\ell}^{3\ell} \frac{1}{r} dr = \mu_o \cdot \frac{I \ell}{2\pi} [\ln r]_{\ell}^{3\ell} = \mu_o \cdot \frac{I \ell}{2\pi} \ln \frac{3\ell}{\ell} = \mu_o \cdot \frac{I \ell}{2\pi} \ln 3 \quad (4.6.1)$$

Házi feladat (gyakorlásra):

30/ 3, 4, 16, 45, 36

31/ 3, 4, 8, 13, 19